

व्यासावतारमाह अनुयुगं मीलितासंकुचिताधीर्येषाम् स्तोकमल्पमायुर्येषां तस्वनिगमः स्वकृतो वेदराशिः बत अहोदूरे पारंयस्येति दुर्गम इत्यवमृश्य  
सत्यवत्यामाविर्भूतः सन्स एव हरिः विटपशः शाखाभेदेन ॥ ३६ ॥ बुद्धावतारमाह देवद्विषां निष्ठितानां नितरां स्थितानां तद्वलेन च पूर्भिः पुरीभिः अदृश्य  
तूर्भिः अलक्ष्यवेगाभिः मतेर्विमोहः योग्यतात्यागोयस्मात् मतेः प्रलोभश्चायुक्तस्वीकारोयस्मात्तत्पारखंडवेषं विधाय तेन औपधर्म्यं पारखंडधर्मं स्वार्थेऽप्य  
ञ् बहुभाषिष्यत इत्यर्थः ॥ ३७ ॥ कल्क्यवतारमाह यर्हियदा सतामप्यालयेषु गृहेषु हरेः कथाः न स्युः त्रैवर्णिकाः पारखंडिनः स्युः शूद्राश्च राजानः स्युः  
तदा कल्किरूपेण कलेः शास्ता भविष्यति अत्र च ब्रह्म नारद संवादात्याग्भाविनो वराहादयः मन्वंतरावतारास्तु भूताभाविनश्च धन्वंतरि परशुरामौ तदा व  
र्तन्ते श्रीरामादयस्तु भाविनः तत्र तु कचिद्रूपादि निर्देशश्छांदस इति द्रष्टव्यं ॥ ३८ ॥ सृष्ट्यादिकार्यभेदेन माया गुणावतारविभूतीराह सर्ग इति स्थाने स्थितौ

कालेन मीलितधियामवमृश्य नृणां स्तोकायुषां स्वनिगमो बत दूरपारः ॥ आविर्हितस्त्वनुयुगं सहिसत्यवत्यां वेद  
द्रुमं विटपशो विभजिष्यति स्म ॥ ३६ ॥ देवद्विषां निगमवर्त्मनि निष्ठितानां पूर्भिर्मयेन विहिताभिरदृश्यतूर्भिः ॥ लो  
कान्घ्रतां मतिविमोहमतिप्रलोभं वेषं विधाय बहुभाष्यत औपधर्म्यम् ॥ ३७ ॥ यर्ह्यालयेष्वपि सतां न हरेः कथाः  
स्युः पारखंडिनो द्विजजनादृषलानृदेवाः ॥ स्वाहा स्वधा वषडिति स्म गिरो न यत्र शास्ता भविष्यति कलेर्भगवान्युगां  
ते ॥ ३८ ॥ सर्गे तपोहमृषयो न वये प्रजेशाः स्थाने च धर्ममखमन्वमरावनीशाः ॥ अंतैस्त्वधर्महरमन्युवशासुराद्या  
मायाविभूतय इमाः पुरुशक्तिभाजः ॥ ३९ ॥ विष्णोर्नुवीर्यगणनां कतमोऽर्हतीह यः पार्थिवान्यपि कविर्विममेर  
जांसि ॥ चस्कंभयः स्वरहसाः स्खलतात्रिपृष्ठं यस्मात्त्रिसाम्यसदनादुरुकंपयानम् ॥ ४० ॥ मखो विष्णुः धर्मश्च मखश्च

मनवश्च अमराश्च अवनीशाश्च अंतैः संहारे हरोरुद्रः मन्युवशाः सर्पाः बहुशक्तिधारिणो भगवत इमा विभूतयः ॥ ३९ ॥ इदं मया संक्षेपेणोक्तं विस्तरेण व  
क्तुं न कोऽपि समर्थ इत्याह पृथिव्याः परमाणूनपि यो विममे गणितवान् तादृशोऽपि को नु विष्णोर्वीर्यगणनां कर्तुमर्हति कथं भूतस्य यो विष्णुः त्रिपृष्ठं स  
त्यलोकं च स्कंभूतवान् किमिति चस्कंभयस्मात्त्रैविक्रमे अस्खलता प्रतिघातशून्येन स्वरं हसा स्वपादवेगेन त्रिसाम्यरूपं सदनाधिष्ठानं तस्मादभ्यु  
रु अधिकं कंपयानं कंपमानम् कं पेनयानं यस्येति वा अतः कारणाच्च स्कंभ आत्रिपृष्ठमिति वा छेदः सत्यलोकमभिव्याप्य यः सर्वभूतवानित्यर्थः तथा  
च मंत्रः विष्णोर्नुकमिति अस्यार्थः विष्णोर्नुवीर्याणिकं प्रवोचं कः प्रवोचदित्यर्थः यः पार्थिवानिरजांस्यपि विममे सोऽपि यो विष्णुः त्रेधा विचक्रमाणः  
त्रिविक्रमं कुर्वन् उत्तरं लोकमस्कभाय अवष्टब्धवान् कथं भूतम् सधस्थं सहस्यसधादेशः तिष्ठतीति स्थाः तत्र स्थैः देवैः सह वर्तमानमित्यर्थः ॥ ४० ॥